

Sygn. akt I CSK 997/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa I. R., R. N.
i małoletniego P. N.
przeciwko Instytutowi w W. i P. S.A. w W.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 1739/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie I. R., R. N., małol. P. N. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Zasada wynikająca z art. 6 k.c., że ciężar dowodu spoczywa na tym, który wywodzi z tego skutki prawne może zostać uściślona tylko w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego, a Sąd Apelacyjny dokonał prawidłowej oceny rozkładu ciężaru dowodu w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).